

Lägenhetsbrand, tisdagen den xx-xx-xx klockan 10.37. När räddningsstyrkan kom till platsen hade kvinnan i den brinnande lägenheten räddats ut av en granne. Denne hade hört brandvarnaren ljuda hos sin kvinnliga granne.

Händelsen: Kvinnan berättar för mig att hon uppehöll sig i köket när brandvarnaren började ljuda. Hon fattade först inte varför, trodde ett tag att det var rök från matlagningen som påverkat brandvarnaren. Sedan varseblev hon röken i hallen och såg samtidigt att vardagsrummet var rökfyllt. Kvinnan, som går med hjälp av rullator, tog sig till vardagsrummet och såg där hur lågorna slog upp från soffan. Med hjälp av en matta försökte hon släcka. Brandvarnaren hade dessbättre uppmärksammats av en granne på samma våningsplan. När han kom till lägenheten insåg han omedelbart det allvarliga läget. Han försökte omedelbart dra ut den rörelsehindrade kvinnan, vilket inte var helt lätt då hon ville tillbaka till den brinnande lägenheten. Grannen, och livräddaren, agerade mycket föredömligt. Dels räddade han ut kvinnan från lägenheten, och dels varnade han alla boende på det aktuella våningsplanet. Han såg också till att dörrar inne i brandlägenheten stängdes, även lägenhetsdörren vilket innebar att brandgaserna hindrades från att sprida sig ut i trappentrén. Det pågick stora renoveringsarbeten i fastigheten, varför man inledningsvis trodde att det var hantverkare som orsakat branden.

Vid mitt samtal med kvinnan efter branden, hon hade omhändertagits av en boende högre upp i fastigheten, frågade jag henne vad hon hade gjort i vardagsrummet innan branden. Inget speciellt, svarade hon, men hon hade bara varit i köket mellan 10 till 15 minuter då brandvarnaren började låta. Hon var inte rökare, och tidsmässigt kunde heller inte detta vara orsaken, brandförloppet var alldeles för snabbt. Brandvarnaren ljöd och öppna lågor var ett faktum, soffan och gardinen brann för fullt. Vid mitt samtal med henne var hon dock allt för upprörd och chockad för att ha några konkreta minnesdetaljer. Enligt den fastighetsansvarige, som väl kände till de boende i huset, så trodde denne spontant att det säkerligen var ett levande ljus som vållat branden. Hon brukade ofta tända ett ljus, detta för att hedra sin döde make. På golvet bland brandresterna låg också en ljusstake, men om denna har med branden att göra är inte klarlagt.

Det talades också om en förstoringsslampa som skulle ha funnits i vardagsrummet, om den i sådana fall skulle ha kunnat vålla en antändning genom att solstrålarna fokuserats in i den, och detta resulterat i en brännglaseffekt som antänt soffan. Visserligen rådde det klart väder med en sol på en klarblå himmel, men även här är skulle branden inte ha utvecklats så snabbt. Också brandvarnaren hade reagerat betydligt tidigare från en glöd i soffdynan. Utan tvekan var det kombinationen brandvarnare och rådig granne som räddade kvinnan från att förolyckas av branden. Grannens ingripande kvalificerar honom klart till räddningstjänstens årliga gratifikation för handlingskraftiga insatser under året.